

Як ти ж мені молодесенькій
Правдоньку сказала.

№ 431.

Перед ворітьми та, мій батенько, мак-рожа процвітає.
Дитятко мое, не мак, не рожа, то мила челяд гуляє.
Пусти ж мене, мій батенько, між тую челяд гуляти.
Дитятко мое, неволя моя,—просися у матеньки.
Перед ворітьми, моя матенько, мак-рожа процвітає.
Дитятко мое, не мак, не рожа — то мила челяд гуляє.
Пусти ж мене, моя матенко, між тую челяд гуляти.
Дитятко мое, неволя моя, просися у парубка.
Перед ворітьми, молодий парубчино, мак-рожа процвітає.
Молода дівчино, не мак не рожа, то мила челяд гуляє.
Пусти ж мене, молодий парубчино, між тую челяд гуляти.
Я й сам не піду і тебе не пустю, сидимо обидва дома.
Матенько моя, вжеж я не твоя, даваймо ділитись:
Тобі скрипоньку, мені боденьку, та наклади повненьку.

№ 432.

Ой до бору, бояре, до бору,
Рубайте сосну до долу,
Везіть сосну до дому,
Становить сосну на столі,
Ой на столі, на престолі,
На коситьчастій, пирибирчастій скатері.

№ 433.

Тихий Дунай тихо гоне воду,
Дівчина хорошего роду,
Тихо ходила,
Парубочка полюбила.